

Gedicht Auschwitz

*Uitgesproken na het bezoek aan Auschwitz en Auschwitz-Birkenau op zondag 18 juni 2017
in het kader van de Westlandse bedevaart naar Polen*

Zullen we samen even nadenken?

In de stilte duizenden namen gedenken.

Stil staan bij een geschiedenis waar geen woorden voor zijn,

velen dragen 72 jaar na dato nog steeds de littekens en pijn.

Onschuldige mensen gedeporteerd, mishandeld en vermoord,

dat heeft het geloof in de mensheid blijvend verstoord.

Wat wij gezien en gehoord hebben gaat elke voorstelling te boven,

waar mensen toe in staat zijn, dat is werkelijk niet te geloven.

God werd hier geslagen, vernederd, gekruisigd, vergast en gedood,

zo deelde HIJ het lot van Joden, verzetsmensen, homo's en zigeuners in hun nood.

Pater Maximiliaan Kolbe gaf zijn leven voor een huisvader van een gezin,

Jezus gaf aan zijn lijden diepe zin.

Door het offer van zijn leven,

heeft hij aan het gezin hun vader teruggegeven.

Meer dan miljoen namen vertellen hier allemaal een eigen verhaal,

in het Hebreeuws, Pools, Nederlands, Frans, Duits en menig andere taal.

In de stilte van onze harten willen wij hen met eerbied gedenken

en ook aan de schending van mensenrechten tegenwoordig denken.

Laten wij hopen dat respect en verdraagzaamheid het zullen winnen,

en laten we daar in onze eigen omgeving steeds weer mee beginnen.

Auschwitz leert de wereld op indringende wijze hoe het niet moet,

maar laten wij blijven geloven in de mens die het wél goed doet.

Jaap Steenvoorden